[1963] 3 ఎస్. సి. ఆర్. 229

1962, మే,4.

పద్మా విఠోబా చక్కయ్య

v.

ఎంహెచ్ డీ. ముల్తానీ

(కె.సి.దాస్ గుప్తా., జె.ఆర్.ముధూల్కర్ మరియు వెంకటరామ అయ్యర్, జె.జె.)

ప్రతికూల స్వాధీనత- తాకట్టుదారు-తాకట్టుదారు సమ్మతితో చెల్లుబాటు కాని అమ్మకాన్ని పొందడం ఒక చిన్న స్వభావం, ఒకవేళ మార్చబడితే తనఖాను కలిగి ఉండటం యొక్క చిన్న స్వభావం.

1961 లో ఆర్ సూట్ భూములను ఎంకు అనుకూలంగా తాకట్టు పెట్టాడు. ఆ తర్వాత 1923 లో అదే భూములను పిటిషనర్ మేనమామ రాజన్న పేరిట సేల్ డీడ్ చేయించారు. పిటిషనర్, రాజన్న ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబంగా ఏర్పడ్డారు. రాజన్న స్వాధీనం పొందడంలో ఇబ్బందులు తలెత్తడంతో, దాని వెనుక భాగంలో ఎండార్స్ మెంట్ లు చేయడం ద్వారా సేల్ డీడ్ ను రద్దు చేయడానికి ఆయన ఆర్ అండ్ ఎం ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. మైనర్ గా 1930 లో మరణించిన రాజన్నకు ఆర్ అండ్ ఎం ఈ భూములను విక్రయించారు. 1923 నాటి సేల్ డీడ్ ను రద్దు చేశారనే కారణంతో 1943 లో అప్పీలుదారుడు M పై భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి దావా వేశాడు. అది రిజిస్టర్ కానందున అది అసమర్థమైనది మరియు తదనుగుణంగా M కు అనుకూలంగా ఉన్న సేల్ డీడ్ అతనికి ఎటువంటి బిరుదును ఇవ్వలేదు. తనకు అనుకూలంగా చెల్లని అమ్మకం కారణంగా M ప్రతికూల స్వాధీనాన్ని అభ్యర్థించాడు. మెజారిటీ సాధించి మూడేళ్లు దాటినా పిటిషనర్ ఈ దావా వేశారన్న కారణంతో దావాను కొట్టివేశారు.

స్వాధీనానికి సంబంధించిన దావా కాలపరిమితి ఉన్నప్పటికీ, ప్రతికూల స్వాధీనత ద్వారా M హక్కును నిర్దేశించకపోతే అప్పీలుదారుడు విమోచన దావాను కొనసాగించవచ్చని పేర్కొంది. యజమానితో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం తన స్వాధీన స్వభావంలో మార్పు వస్తే తనఖాదారుగా ఆధీనంలోకి వచ్చిన M ప్రిస్క్రిప్షన్ ద్వారా పట్టా పొందవచ్చు. M కు అనుకూలంగా సేల్ డీడ్ తో పాటు తీసుకున్న సేల్ డీడ్ పై రద్దు యొక్క ఆమోదము M యొక్క స్వాధీన స్వభావాన్ని చూపించడానికి ఆమోదయోగ్యమైనది. రాజన్న మైనర్ కాకపోతే, అతని సమ్మతిని ఇవ్వగల సామర్థ్యం ఉన్నట్లయితే M యొక్క స్వాధీనం ప్రతికూలంగా ఉందని ఈ ఏర్పాటు స్పష్టంగా చూపుతుంది. కొన్ని పరిస్థితులలో, మైనర్ పై ప్రతికూల స్వాధీనత ఉన్నప్పటికీ, మైనర్ తో ఒప్పందం ప్రకారం ప్రారంభంలో చట్టబద్ధమైన స్వాధీనం ప్రతికూలంగా మారదు. ఒక మైనర్ చట్టరీత్యా జివిఐ 1 జి సమ్మతిని కలిగి ఉండలేడు, మరియు సమ్మతి లేనందున, స్వాధీన స్వభావంలో ఎటువంటి మార్పు ఉండదు, ఇది సమ్మతి ద్వారా మాత్రమే ఉంటుంది మరియు ఏకపక్ష చర్య ద్వారా కాదు.

కందా సామి పిళ్ళై వి. చిన్నబ్బ (1920) ఎల్.ఎల్.ఆర్. 44 మ.253, వరాధ పిళ్ళై వి. జీరత్/ఇనమాల్ (1918) ఎల్.ఆర్. 46 ఐ.ఎ. 285 మీద ఆధారపడింది.

సీతారామరాజు వర్సెస్ సుబ్బరాజు, (1921) ఐ.ఎల్.ఆర్.. 45 మ్యాడ్, 361, ప్రస్తావించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 620 ఆఫ్ 1960.

1954 ఫాస్లీ రెండవ అప్పీలు దావా నెంబరు 476/4 లో మాజీ హైదరాబాద్ హైకోర్టు ఫిబ్రవరి 11, 1954 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు.

పిటిషనర్ తరఫున గోపాల్ సింగ్, ఆర్.ఎస్.

ప్రతివాది నెం.1, 1962, మే 4 న ఎ.రంగనాథం చెట్టి, ఎ, వి.రంగం, ఎ, వేదవళి, పి.సి. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

వెంకటరామ అయ్యర్, జె.-పిటిషనర్ దావాను కొట్టివేస్తూ ఆదిలాబాద్ అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన తీర్పును ధ్రువీకరిస్తూ హైదరాబాద్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ దాఖలు చేసిన అప్పీలు ఇది. వాస్తవాలు ఏమిటంటే ఒక చక్కయ్య, అతని తమ్ముడు రాజన్నతో కూడిన ఉమ్మడి కుటుంబం ఉండేది. 1923 సంవత్సరంలో చుక్కయ్య మరణించాడు, అతని కుమారుడు ఆ సమయంలో కొన్ని నెలల మైనర్ అని చెబుతారు. 1923 డిసెంబర్ 21 న రెండో నిందితుడు రామారావు కేసుకు సంబంధించిన భూములను రాజన్నకు విక్రయించారు. మొదటి నిందితుడికి తాకట్టు పెట్టినట్టు చెబుతున్న ఆస్తులను రాజన్న స్వాధీనం చేసుకోవడంలో కొంత ఇబ్బంది తలెత్తడంతో అమ్మకపు లావాదేవీని రద్దు చేసి సేల్ డీడ్ లో ఆమోదించినట్లు తెలుస్తోంది. ఆ తరువాత రెండవ ప్రతివాది మొదటి ప్రతివాదికి అనుకూలంగా కొత్త సేల్ డీడ్ ను అమలు చేశాడు మరియు రెండవ వ్యక్తి అప్పటి నుండి తన ఆధీనంలో కొనసాగుతున్నాడు. 1923 డిసెంబర్ 21 న రాజన్నకు అనుకూలంగా సేల్ డీడ్ దాఖలు చేశారని, మొదటి ప్రతివాది చక్కయ్య, రాజన్న, తనకు చెందిన ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన ఆస్తుల నిర్వహణలో ఉన్నాడని, ఈ ఆస్తులను మొదటి ప్రతివాది నుంచి స్వాధీనం చేసుకోవాలని పిటిషనర్ 1943 ఫిబ్రవరి 14 న ప్రస్తుత వ్యాజ్యం దాఖలు చేశారు. ఉమ్మడి కుటుంబంలో దావా ఆస్తులకు ప్రత్యేక హక్కులు, ఉమ్మడి కుటుంబం తరఫున మేనేజర్ గా ఈ ఆస్తుల నిర్వహణలో మొదటి ప్రతివాది ప్రవేశించారని, హజన్నా 1930 లో మైనర్ గా మరణించాడని, మొదటి ప్రతివాది 1933 లో యాజమాన్యం నుంచి విడుదలయ్యాడని, దావా ఆస్తులను కుటుంబానికి సరెండర్ చేయలేదని, కానీ 1923 డిసెంబరు 21 న రాజన్నకు అనుకూలంగా సేల్ డీడ్ తర్వాత రెండో ప్రతివాది చేసిన సేల్ డీడ్ ఆధారంగా వారికి తనలో ఒక హక్కును ఏర్పరుచుకున్నాడు, అయితే రెండో ప్రతివాది గతంలో రాజన్నకు భూములను విక్రయించినందున ఆ సేల్ డీడ్ తనకు ఎలాంటి పట్టా ఇవ్వదు. ఆ తర్వాత చెప్పగలిగిన శీర్షిక ఏదీ లేదు. 1940 జూన్ లో పిటిషనర్ మేజర్ అయ్యాడని, మెజారిటీ సాధించిన సంవత్సరాల్లోనే స్వాధీన దావా వేశారని, పరిమితితో అడ్డుకోలేదని ఆరోపించారు. మొదటి ప్రతివాది దావాను ఎదుర్కొన్నాడు. తాను కేవలం జవానునో, కుటుంబ సేవలో సేవకుడినో మాత్రమేనని, ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తుల నిర్వహణలో తనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని, 1923 లో రాజన్నకు అమ్మడానికి ముందే 1916 లో సూట్ భూములను రూ.800 లకు తాకట్టు పెట్టారని, రాజన్నకు అనుకూలంగా జరిగిన అమ్మకాన్ని రద్దు చేశారని, ఆ మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించానని విన్నవించుకున్నాడు. ఆ తరువాతే రెండవ ప్రతివాది తనకు ఆస్తులను విక్రయించాడని, అందువల్ల అతను వాటికి మంచి హక్కును పొందాడని, ఆ తరువాత అతను యజమానిగా ఒక బిరుదును ప్రకటిస్తూ చట్టబద్ధమైన కాలానికి పైగా ఆస్తులను కలిగి ఉన్నందున, అతను ప్రిస్క్రిప్షన్ ద్వారా వాటికి హక్కును పొందాడని మరియు దావా పరిమితితో నిషేధించబడిందని పేర్కొన్నారు. మైదానంలో చెప్పినట్లు సంబంధిత తేదీల్లో రాజన్న మైనర్ అనే విషయాన్ని ఆయన ఖండించారు. ఈ అభ్యర్థనలపై జిల్లా మున్సిఫ్ ఈ క్రింది అంశాలను రూపొందించారు:-

(1) దావా (ప్లెయింట్) ప్రకారం, దావా భూములను ప్రతివాది నెం.2 పద్మ రాజన్న పేరిట 17 వ తేదీ 1334-ఎఫ్ (1923 డిసెంబర్ 21 నాటి) రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ ద్వారా విక్రయించారా?

(2) పిటిషనర్ తన దావాలో పేర్కొన్నట్లుగా, పిటిషనర్ కుటుంబం మరియు పద్మ రాజన్న ఉమ్మడిగా ఉన్నారా? మరి సదరు రాజౌన మరణం కారణంగా పిటిషనర్ కు దావా భూములపై హక్కు ఉందా?

(3) ప్రతివాది నెం.2 3 ఫర్వార్డీ 1334-ఎఫ్ (క్రీ.శ 4 ఫిబ్రవరి 1925-క్రీ.శ. 4 వ తేదీకి సంబంధించినది) నాటి సేల్ డీడ్ ను అమలు చేశాడా మరియు 17 వ బహ్మన్ 1334-ఎఫ్ (21 డిసెంబర్ 1923 కు సంబంధించినది) నాటి సేల్ డీడ్ పై దాని చట్టపరమైన ప్రభావం ఏమిటి?

(4) సేల్ డీడ్ అమలు సమయంలో 3 వ ఫార్వార్డ్ 1 1334-ఎఫ్ (21) నాటిదా? 12. 1923) పిటిషనర్ మైనర్? మరి ఈ దావా పరిమితిలో ఉందా?

(5) పీఏ 1 టీలకు ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది?

ఈ దావాను విచారించిన నిర్మల్ జిల్లా మున్సిఫ్, రాజన్నకు అనుకూలంగా ఉన్న సేల్ డీడ్ రద్దుకు ఆమోదం నమోదు కానందున, ఆ ఆమోదం కారణంగా రెండవ ప్రతివాదికి ఎటువంటి బిరుదు ఇవ్వబడలేదని, తదనుగుణంగా అతను మొదటి ప్రతివాదికి అనుకూలంగా అమ్మడం అతనికి ఎటువంటి బిరుదును ఇవ్వలేదని, పిటిషనర్ మెజారిటీ సాధించిన మూడు సంవత్సరాలలోపు దావా వేయబడిందని వాదించారు. అది సకాలంలో జరిగింది, కాబట్టి అతను దావాను ఆదేశించాడు. ఈ తీర్పును, డిక్రీని వ్యతిరేకిస్తూ ప్రతివాదులు ఆదిలాబాద్ అదనపు జిల్లా కోర్టులో అప్పీలు చేయగా, దావా వేసిన మూడేళ్లలో తనకు మెజారిటీ వచ్చినట్లు పిటిషనర్ నిరూపించలేదని, అప్పీలుకు అనుమతి లభించిందని పేర్కొంది. పిటిషనర్ హైదరాబాద్ హైకోర్టుకు చేసిన రెండో అప్పీలులో పిటిషనర్ ఈ విషయాన్ని స్వీకరించగా, పిటిషనర్ మెజారిటీ సాధించిన మూడేళ్ల తర్వాత ఈ దావా వేశారని, అప్పీల్ ను కొట్టివేస్తున్నట్లు జిల్లా జడ్జి పేర్కొన్నారు. ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగానే స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీలు దాఖలైంది.

పిటిషనర్ తరఫున వినిపించిన మొదటి వాదన ఏమిటంటే, దావా వేయడానికి మూడు సంవత్సరాల ముందు పిటిషనర్ మెజారిటీని సాధించారని కనుగొనడం తప్పు. కానీ వాస్తవం ఏమిటనే దానిపై సమకాలీన పరిశోధనలు ఉన్నాయి, మరియు వాటి నుండి భిన్నంగా ఉండటానికి మాకు తగిన కారణం కనిపించదు.

పిటిషనర్ కుటుంబానికి చెందిన అన్ని ఆస్తుల నిర్వహణలో మొదటి ప్రతివాదిని ఉంచారని, కుటుంబం తరఫున మేనేజర్ గా సూట్ భూములను స్వాధీనం చేసుకున్నందున, ప్రతికూల స్వాధీనతతో టైటిల్ ను ఏర్పాటు చేయడం అతనికి సాధ్యం కాదని అప్పీల్ కు మద్దతుగా శ్రీ గోపాల్ సింగ్ గట్టిగా వాదించారు. అతను మొదట ఆస్తులను సరెండర్ చేయకపోతే. ఈ అంశంపై హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు మొదటి ప్రతివాది పిటిషనర్ మరియు అతని కుటుంబం యొక్క ఏజెంట్ గా ఆస్తుల నిర్వహణలో ఉన్నారని సంతృప్తికరమైన ఆధారాలు లేవని అభిప్రాయపడ్డారు. మొదటి ప్రతివాది కేవలం సేవకుడు కాదని, ఆస్తుల మేనేజర్ అని, అతను పెట్టెలోకి వెళ్లి వాటిని తిరస్కరించలేదని, ఈ పరిస్థితుల్లో అతను మేనేజర్ గా ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకున్నాడని, దానిని సెట్ చేసే అర్హత తనకు లేదని పిటిషనర్ వాదన. ప్రతికూల స్వాధీనము ద్వారా క్లెయిమ్ చేయబడుతుంది.

తాను పిటిషనర్ కుటుంబానికి చెందిన జవాను మాత్రమేనని, ఆస్తుల నిర్వహణతో తనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని, దావాలో ఆరోపణలకు మద్దతుగా ఎలాంటి ఆధారాలు లేనందున, తాను భూముల నిర్వహణలో లేనట్లు ఆధారాలు ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని ప్రతివాది వాదించారు. ఒకవేళ ఈ అప్పీలు యొక్క వాస్తవం ఈ ప్రశ్న యొక్క నిర్ధారణపై ఆధారపడితే, మన ముందున్న విషయాలపై, విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తుల నిర్ణయంతో ఏకీభవించడంలో మనం గణనీయమైన కష్టాన్ని అనుభవించాలి. మొదటి ప్రతివాది బాక్సులోకి వెళ్ళడంలో విఫలం కావడం, అతను మేనేజర్ కాదని రుజువు చేసే భారాన్ని అతనిపై మోపడానికి సరిపోతుంది. *మురుగేశం పిళ్లై వర్సెస్ మాణిక్వసక పండర, గురుస్వామి నాడార్ వర్సెస్ గోపాలస్వామి ఒడయార్.*

అయితే 1916 లో రెండో ప్రతివాది అమలు చేసిన ఉసుఫ్రక్టురీ మార్చురీ కింద సూట్ భూములు తన ఆధీనంలోకి వచ్చాయని, కుటుంబ ఆస్తులకు మేనేజరుగా ఉన్నప్పుడు లేదా కుటుంబం తరఫున ఈ తాకట్టును పొందాడనే ఆరోపణ లేదని ప్రతివాది ఎత్తిచూపారు. ఒకసారి అతని ఆధీనంలో 1916 నాటి యు.ఎస్.జె.ఆర్.టి.జి.1 జి ఉన్నట్లు కనుగొనబడినప్పుడు, ఆ తరువాత అతను కుటుంబం తరఫున మేనేజర్ గా ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. మా ముందు అప్పీలుదారుడు మొదటి ప్రతివాదికి అనుకూలంగా ఉసిరి తనఖా యొక్క సత్యాన్ని విభేదించలేదు లేదా ఆ తాకట్టు తీసుకోవడంలో మొదటి ప్రతివాది కుటుంబం తరఫున వ్యవహరించాడని అతను వాదించలేదు. ఆ సమయంలో పిటిషనర్ తండ్రి, ఉమ్మడి కుటుంబానికి మేనేజర్ అయిన చుక్కయ్య జీవించి

ఉన్నందున ఇలాంటి వాదన ఆమోదయోగ్యం కాదు. అలాంటప్పుడు మొదటి ప్రతివాది ప్రతికూల స్వాధీనము ద్వారా హక్కును పొందకుండా మేనేజర్ గా నిరోధించబడతాడా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు, ఎందుకంటే అతను ఆస్తులను తన స్వంత హక్కులో తన ఆధీనంలోకి తీసుకున్నాడు.

మొదటి ప్రతివాది 1916 లో ఉసుఫ్రాక్ట్ తనఖాగా ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు కనుగొన్నప్పుడు, అప్పీలుదారుని హక్కులు ఏమిటి అనేది ప్రశ్న. రాజన్నకు అనుకూలంగా రెండో నిందితుడు చేసిన సేల్ డీడ్ ఆధారంగా తనఖాను తిరిగి పొందే హక్కు ఉంటుంది. కానీ ప్రస్తుత దావా తనఖా విమోచన కోసం కాదు, తొలగింపు కోసం, మరియు అది స్వయంగా దావాను కొట్టివేయడానికి ఒక కారణం అవుతుంది. అయితే ఈ వ్యాజ్యం ఎప్పటి నుంచో పెండింగ్ లో ఉన్న దృష్ట్యా, పార్టీలను ప్రత్యేక కార్యాచరణకు ప్రేరేపించకుండా, తనఖాను తిరిగి పొందడానికి దావా అనే ప్రాతిపదికన పార్టీల హక్కులను నిర్ణయించడం వాంఛనీయమని మేము భావిస్తున్నాము. ఈ దావాకు మొదటి ప్రతివాది యొక్క వాదనను మనం ఇప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి, దీనిని విమోచన కోసం ఒకటిగా పరిగణించాలి. 1923 లో రెండో ప్రతివాది ఆ ఆస్తులను తనకు విక్రయించినప్పటి నుంచి తాను యజమానిగా ఉన్నానని, తద్వారా వాటికి ముందస్తు హక్కును సంపాదించానని, తద్వారా అప్పీలుదారునికి విమోచన హక్కు లేకుండా పోయిందని ప్రతివాది తరఫున శ్రీ రంగనాథన్ చాటీ వాదించారు. ఒక వ్యక్తి తనఖాగా సరైన-జె బంధాలను కలిగి ఉన్నప్పుడు, అతను తనఖాదారుకు వ్యతిరేకంగా ప్రకటన వచనం ద్వారా బిరుదు కోసం తన నిర్దేశిత హక్కును ఏకపక్షంగా ప్రకటించలేడు, ఎందుకంటే చట్టపరంగా అతని స్వాధీనం తాకట్టుదారుడిది. అయితే తనఖా పెట్టిన వ్యక్తి, తనఖా పెట్టిన వ్యక్తి ఆ తర్వాత ఆస్తులను తనఖాదారుగా కాకుండా యజమానిగా కలిగి ఉండటానికి ఒక అనువాదంలోకి ప్రవేశిస్తే, చట్టం ప్రకారం ఏదైనా కారణం చేత లావాదేవీ పనిచేయకపోతే, తాకట్టుదారుకు వ్యతిరేకంగా ప్రకటనను ప్రారంభించడానికి సరిపోతుందని వాదించారు. మా అభిప్రాయంలో ఈ వాదన బాగా పునాది వేయబడింది. ఒకానొక సమయంలో ఒక వ్యక్తి తనఖాదారుగా ఆధీనంలోకి వచ్చినప్పుడు, అతను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ యజమానికి వ్యతిరేకంగా ప్రిస్క్రిప్షన్ ద్వారా పట్టాను పొందలేడని ఒక న్యాయపరమైన అభిప్రాయం ఉన్నప్పటికీ, యజమానితో ఒప్పందం ప్రకారం అతని స్వాధీన స్వభావంలో మార్పు వచ్చినప్పుడు అతను అలా చేయవచ్చని జావ్ ఇప్పుడు బాగా స్థిరపడింది. కందా సామి పిళ్ళై వర్సెస్ ఫిన్నాబ్బా ఇప్పుడు అలాంటి ఏర్పాటు ఉందా అనేది ప్రశ్న. రాజన్నకు, ఇద్దరు నిందితులకు మధ్య జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం రాజన్న అమ్మకాన్ని తిరిగి స్వీకరించి, ఆ తర్వాత అమ్మకాన్ని రద్దు చేస్తూ ఎండార్స్ మెంట్ ఇవ్వడం, ఆ తర్వాత లావాదేవీలో భాగంగా రెండో ప్రతివాది ఆస్తులను మొదటి ప్రతివాదికి విక్రయించడం ద్వారా ప్రకటనను ప్రారంభించడానికి సరిపోతుందనేది ప్రతివాది వాదన.

1923 డిసెంబర్ 21 న రాజన్నకు అనుకూలంగా ఉన్న సేల్ డీడ్ వెనుక భాగంలో రద్దుకు ఆమోదం తెలపడం, ఇదివరకే చెప్పినట్లు అది నమోదు కానందున సాక్ష్యాధారాలతో ఆమోదయోగ్యం కాదని తేల్చారు. దాని ఫలితమేమిటంటే రాజన్న రెండవ ప్రతివాదికి పట్టాను తిరిగి బదలాయించలేదు, తత్ఫలితంగా ఆ కుటుంబం యజమానిగా కొనసాగుతుంది, అందుకే అప్పీలుదారుకు విమోచన హక్కు ఉంటుంది. కానీ మొదటి ప్రతివాదికి అనుకూలంగా రెండవ ప్రతివాది చేసిన సేల్ డీడ్ తో పాటు తీసుకున్న ఎండార్స్ మెంట్, రెండవ వ్యక్తి యొక్క స్వాధీన స్వభావాన్ని చూపించడానికి సాక్ష్యాలలో ఆమోదయోగ్యంగా ఉంటుంది. వరాథ పిళ్లై వర్సెస్ జీవనతమ్మాళ్. అది యజమానులకు ప్రతికూలంగా మారిందని స్పష్టం చేశారు. ఈ వాదనకు పిటిషనర్ ఇచ్చిన సమాధానం ఏమిటంటే, ఈ ఏర్పాటు జరిగినట్లు చెప్పబడే సమయంలో రాజా.ఎన్.ఎ స్వయంగా మైనర్ అని, తత్ఫలితంగా ప్రతికూల స్వాధీనము ద్వారా ఎటువంటి బిరుదును దానిపై స్థాపించలేమని. రాజన్న ఈ ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నప్పుడు మైనర్ అయితే, మొదటి ప్రతివాదిని తనఖాగా కలిగి ఉన్న స్వభావాన్ని మార్చడానికి ఇది పనిచేయదని మేము అంగీకరిస్తున్నాము. ప్రతివాది కొన్ని సందర్భాల్లో మైనర్ పై ప్రతికూల స్వాధీనత ఉండవచ్చని వాదించారు మరియు ఈ వైఖరికి మద్దతుగా సీతారామరాజు వర్సెస్ సుబ్బరాజు తీర్పుపై ఆధారపడి ఉన్నారు. ఇది ప్రశ్నించబడదు, కానీ నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన అంశం ఏమిటంటే, మైనర్ కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం ప్రారంభంలో చట్టబద్ధంగా ఉన్న స్వాధీనం

ప్రతికూలంగా మారుతుందా అనేది. ఇప్పుడు ఒక మైనర్ సమ్మతి ఇవ్వలేదు, మరియు సమ్మతి లేనందున, స్వాధీనం యొక్క స్వభావంలో ఎటువంటి మార్పు ఉండదు, ఇది సమ్మతి ద్వారా మాత్రమే ఉంటుంది, ఏ ఏకపక్ష చర్య ద్వారా కాదు. అందువల్ల 1923 డిసెంబర్ 21 నాటి సేల్ డీడ్ రద్దు సమయంలో రాజన్న మైనర్నా లేక పెద్దవాడా అన్నది తేలాల్సి ఉంది. ప్రతివాది ప్రకారం అతను మేజర్ అని, ఈ వాదనకు మద్దతుగా ఆధారాలు కూడా రికార్డులో ఉన్నాయి. పిటిషనర్ రాజా.ఎన్.ఎన్.ఎ ఆ సమయంలో మైనర్ అని, అతను 1930 లో మైనర్ గా మరణించాడని చెప్పారు. ఈ వివాదస్పద ప్రశ్నపై ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు, సాక్ష్యాధారాలు లభించలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ అంశంపై కొత్తగా విచారణ జరిపేందుకు జిల్లా మున్సిఫ్ కోర్టుకు రిమాండ్ చేయడం శ్రేయస్కరమని భావిస్తున్నాం. రిమాండ్ లో ఉన్న పిటిషనర్ 1916 సంవత్సరపు ఉసుఫ్రక్టురీ తనఖా యొక్క ఒక బొచ్చు విమోచనగా దావాను మార్చడానికి వీలుగా ప్లెయింట్ ను తగిన విధంగా సవరించాల్సి ఉంటుంది. మొదటి ప్రతివాది దానికి సమాధానంగా తన రాతపూర్వక వాంగ్మూలాన్ని దాఖలు చేస్తాడు. సేల్ డీడ్ రద్దు చేసిన సమయంలో రాజన్న మేజర్ కాదా అనే అంశంపై విచారణ చేపట్టనున్నారు. ఒకవేళ అతను మేజర్ అని భావిస్తే, ఆ తర్వాత మొదటి ప్రతివాదిని కలిగి ఉండటం ప్రతికూలంగా ఉంటుంది మరియు దిగువ కోర్టులు ఇచ్చిన ఫలితాల ఆధారంగా దావా పరిమితి ప్రకారం నిషేధించబడినందున కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది. అయితే అప్పుడు రాజన్న మైనర్ అని తేలితే, ప్రతికూల స్వాధీన ప్రసక్తే ఉండదని, తనఖాను తిరిగి పొందే హక్కు పిటిషనర్ కు ఉంటుందన్నారు. తదనుగుణంగా దిగువ కోర్టు డిక్రీని కొట్టివేసి, పైన పేర్కొన్న విధంగా తాజా పరిష్కారం కోసం డిస్ట్రియోట్ మున్సిఫ్ కోర్టుకు కేసును రిమాండ్ చేశారు. అన్ని కోర్టుల్లో చేసిన ఖర్చులు ఫలితానికి కట్టుబడి ఉంటాయి.

కేసు రిమాండ్ చేయటమైనది.